

8. System przyrodniczy miasta

Zieleń miasta Gdańska stanowią: Lasy Państwowe z wydzielonym Trójmiejskim Parkiem Krajobrazowym wraz z otuliną, lasy komunalne, Pas Nadmorski, założenia dworsko-parkowe, parki, zieleńce, skwery, tereny rekreacyjno - wypoczynkowe, ogródki działkowe, zieleń przyuliczna i osiedlowa, a także użytki zielone (łąki, pastwiska).

W skład terenów zielonych wchodzi:

Lasy państwowe	3631ha
Lasy prywatne	180 ha
Lasy komunalne	1115 ha
Tereny zieleni urządzonej	483 ha

Razem	4 926 ha

Na jednego mieszkańca aglomeracji gdańskiej przypada ogółem ok. 107,8 m² zieleni w tym: 97,2 m² powierzchni terenów leśnych oraz ok. 10,6 m² zieleni urządzonej.

Biorąc pod uwagę dodatkowo do bilansu grunty zadrzewione i zakrzaczone – tereny zieleni nieurządzonej wskaźnik wynosi 118 m²/mieszkańca.

8.1. KLUCZOWE OBSZARY W SYSTEMIE PRZYRODNICZYM GMINY MIASTA GDAŃSKA

- lasy Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego - Lasy Oliwskie,
- kompleks terenów zielonych między Jelitkowem a Oliwą,
- pas plaży i wydm między Jelitkowem a Świbnem,
- tereny zieleni wzdłuż Potoku Oliwskiego,
- kompleksy leśne Stogów i Wyspy Sobieszewskiej,
- tereny muraw i szuwarów w części przemysłowej Stogów,
- lasy komunalne okolic Wrzeszcza,
- żarnowczyńska poligonu wojskowego w okolicy Jasienia,
- lasy Otomińskie,
- zróżnicowana roślinność strefy krawędziowej wysoczyzny nad Żuławami,
- łąki i szuwały nad Martwą Wisłą i Wisłą Śmiałą,
- Żuławy Wiślane,
- enklawy zbiorowisk naturalnych w obszarach rolniczych wysoczyzny.

8.2. FORMY OCHRONY PRZYRODY NA TERENIE GMINY GDAŃSK

8.2.1. Rezerwaty przyrody, o łącznej powierzchni 315,12 ha

- 1. Rezerwat przyrody Dolina Strzyży** zlokalizowany na terenie leśnictwa Matemblewo. Wielkość: 38,52 ha, z otuliną o powierzchni 39,31 ha. Rezerwat uznany rozporządzeniem wojewody pomorskiego nr 19/07 z dnia 29 maja 2007. Rodzaj rezerwatu: leśny, typ: fitocenotyczny, podtyp: zbiorowisk leśnych, typ: leśny i borowy, podtyp: lasów nizinnych. Powołany w celu ochrony zbiorowisk łągowych i grądowych w dolinie potoku Strzyża oraz stanowisk roślin chronionych i rzadkich.

2. **Rezerwat przyrody „Źródlika Ewy”** utworzony w 1983 r., celem ochrony naturalnych zbiorowisk łągowych i ziołoroślowo-szuwarowych. Obejmuje fragment kompleksu leśnego Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego o powierzchni 11,08 ha. W granicach rezerwatu znajduje się kompleks leśny i zbiorowiska źródliskowe występujące na stromych stokach, wysokich na 30 – 40 m, w dzień oraz w źródłiskach jednego z rozcięć erozyjnych strefy krawędziowej, prowadzącego wody Potoku Prochowego. Występują zbiorowiska roślinne i flora charakterystyczne zarówno dla regionu, jak i obszarów podgórsko-górskich, jak również kilka cennych gatunków chronionych.

3. **Rezerwat przyrody „Ptasi Raj”** utworzony w 1959 r. jako rezerwat faunistyczny, w celu ochrony ostoi ptactwa wodnego i błotnego. Położony u ujścia Wisły Śmiałej na terenie Wyspy Sobieszewskiej, wchodzący w granice Obszaru Chronionego Krajobrazu Wyspy Sobieszewskiej. Powierzchnia rezerwatu wynosi 188,80 ha. Główny charakter roślinności bezpośredniego otoczenia jezior nadają szuwary trzcinowe, miejscami występują szuwary turzycowe. W południowej części rezerwatu występują kultury sosny i olszy czarnej. Na terenie mierzei obserwuje się pozostałości nieleśnej napiaskowej roślinności wydmowej – zbiorowiska wydmy białej i szarej. Ze względu na walory awifaunistyczne rezerwat ma znaczenie o randze międzynarodowej.

„Ptasi Raj”

fot. M. Tryksza

4. **Rezerwat przyrody „Mewia Łacha”** o powierzchni 35,40 ha, utworzony w 1991 r., w celu ochrony koloni łągowych rybitw oraz miejsc bytowania ptaków siewkowatych, blaszkodziobych, w okresach ich wędrówek. Swym zasięgiem obejmuje stożek ujściowy Przekopu Wisły po obu stronach rzeki. Na obszarze Gdańska znajduje się część lewobrzeżna rezerwatu, położona na terenie Wyspy Sobieszewskiej. W części centralnej zajmują płaskie obniżenia okresowo zalewane wodą, w części południowej występuje niewielkie jezioro deltowe. Stożek ujściowy Przekopu Wisły jest jednym z nielicznych odcinków polskiego wybrzeża, gdzie zachodzi ciągły proces akumulacji rzecznej, morskiej, eolicznej i organicznej. Flora liczy blisko 300 gatunków, kilka z nich podlega

ochronie prawnej. Z tych względów jest to obszar o randze europejskiej i krajowej - jeden z najcenniejszych przyrodniczo obszarów w polskiej strefie przybrzeżnej.

- 5. Rezerwat przyrody „Wąwóz Huzarów”** o powierzchni 2,8 ha utworzony w 2005 r., w celu ochrony roślin rzadkich i chronionych. Obejmuje wąskie rozcięcie erozyjne o stromych zboczach oraz część przylegającej wierzchowiny w strefie krawędziowej Pojezierza Kaszubskiego. W rezerwacie stwierdzono występowanie 117 gatunków roślin naczyniowych, w tym trzech gatunków podlegających ochronie ścisłej (*bluszcz pospolity*, *podrzeń żebrowiec* i *widlak jałowcowaty*) oraz czterech podlegających ochronie częściowej (*bluszcz pospolity*, *konwalia majowa*, *kruszyna pospolita* i *marzanka wonna*).

8.2.2. Park krajobrazowy o powierzchni 2 341,8 ha (w granicach Gdańska)

- 1. Trójmiejski Park Krajobrazowy** utworzony w 1979 roku jako drugi w ówczesnym województwie gdańskim i jeden z pierwszych parków krajobrazowych w Polsce. Przedmiot ochrony stanowi specyficzna rzeźba terenu oraz szata roślinna. Powierzchnia TPK w granicach Miasta Gdańska 2341,8 ha, powierzchnia otuliny 2570,7 ha. Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego z 8 listopada 1994 r. (Dz. Urz. Woj. Gdańskiego nr 27, poz. 139 z 1994 r.) szczegółowo określa przebieg granic parku oraz wprowadza zakazy, ograniczenia i obowiązki na terenie parku zgodnie z ustawą o ochronie przyrody.

TPK

fot. M. Tryksza

8.2.3. Obszary chronionego krajobrazu o łącznej powierzchni 4 041 ha (w granicach Gdańska)

- 1. Obszar Chronionego Krajobrazu Wyspy Sobieszewskiej** o powierzchni 1 228 ha, obejmujący fragment Mierzei Wiślanej na całej jej szerokości. Najcenniejsze fragmenty obszaru objęto ochroną rezerwatową (rezerwaty Ptasi Raj i Mewia Łacha). Obszar Chronionego Krajobrazu Wyspa Sobieszewska, jako część Mierzei Wiślanej, stanowi

fragment ważnego przymorskiego ciągu zieleni Gdańska oraz regionalnego systemu przyrodniczego strefy nadmorskiej rejonu Zatoki Gdańskiej.

2. **Otomiński Obszar Chronionego Krajobrazu** o powierzchni 1 762 ha (w granicach miasta), obejmująca kompleks tzw. lasów smęgorzyńskich (położonych pomiędzy terenami rolniczymi i zabudową osiedli Kiełpino Górne i Smęgorzyno oraz Sulmin i Niestępowo).
3. **Obszar Chronionego Krajobrazu Żuław Gdańskich** o powierzchni 1 051 ha (w granicach miasta) obejmuje Żuławy Gdańskie z wyjątkiem ich północno-zachodniego fragmentu. Podstawowym walorem krajobrazu jest silnie rozbudowana sieć hydrologiczna oraz unikatowe w Polsce powierzchnie budowane przez namuły Wisły. Ochronie podlega charakterystyczny krajobraz kulturowy Żuław.

8.2.4. Pomniki przyrody:

Ustawa o ochronie przyrody definiuje pomnik przyrody, jako pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupienia o szczególnej wartości naukowej, kulturowej, historyczno-pamiątkowej i krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, a w szczególności sędziwe i okazałe rozmiarów drzewa i krzewy gatunków rodzimych i obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głązy narzutowe, jaskinie.

Na terenie administracyjnym Gdańska występuje 163 pomników przyrody: 124 sztuki pojedynczych drzew, 29 grupy drzew, 1 aleja i 9 głązów narzutowych, 2 pomniki powierzchniowe. Wśród drzew pomnikowych najczęściej spotykane są buki i dęby - można wyróżnić kilka większych skupień pomników przyrody: rejon starego Wrzeszcza, rejon Alei Zwycięstwa w sąsiedztwie Politechniki Gdańskiej, rejon starej Oliwy.

Rejon i nazwa pomników przyrody znajdują się na stronie:

<http://www.gdansk.pl/srodowisko,1240,25095.html>

Wierzba biała. Pomnik przyrody Nr 1050

M. Tryksza

8.2.5. Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, o łącznej powierzchni 454,82 ha

1. **Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dolina Potoku Oruńskiego”** o powierzchni 79,37 ha zlokalizowany w Dolinie Potoku Oruńskiego. Utworzony w 1999 r., w celu zachowania unikatowego charakteru przyrodniczo – krajobrazowego doliny erozyjnej w strefie krawędziowej Wysoczyzny Gdańskiej, zwłaszcza zachowania w niezmienionej formie jej elementów: ciek, sterasowanych zboczy po dawnej uprawie rolniczej oraz specyficznej szaty roślinnej.

„Dolina Potoku Oruńskiego”

fot. M. Tryksza

2. **Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dolina Strzyży”** o powierzchni 375,45 ha położony w otulinie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, utworzony w 2001 r., w celu zachowania wyjątkowych walorów krajobrazowych terenu oraz bogatej szaty roślinnej, przy jednoczesnym wdrażaniu zasady budowania ciągłości struktur przyrodniczych.

„Dolina Strzyży”

fot. M. Tryksza

8.2.6. Użytki ekologiczne, o łącznej powierzchni 87,91 ha

1. **„Wydma w Górkach Zachodnich”** o powierzchni 1,69 ha na terenie tzw. Wyspy Stogi w Gdańsku, użytek został ustanowiony w celu ochrony najwyższego (22,2 m n.p.m.) wzniesienia wydmowego ze zróżnicowaną szatą roślinną, a w szczególności roślinności piaskolubnej, jak kostrzewa poleska.

„Wydma w Górkach Zach”

fot. M. Tryksza

2. **„Zielone Wyspy”** zajmują powierzchnię 33,49 ha. Celem ustanowienia użytku jest ochrona największego w granicach Gdańska kompleksu nadrzecznych szuwarów, o dużej wartości biocenotycznej i krajobrazowej. Łącznie znaleziono tu aż 234 gatunki roślin, a najcenniejszymi z nich są rośliny słonolubne. Szuwarowe rozlewiska są również miejscem rozrodu lub przebywania 7 gatunków płazów, 20 gatunków ryb i licznych owadów wodnych. Na terenie użytku spotykanych jest ok. 85 gatunków rzadkich ptaków przelotnych i lęgowych.

„Zielone Wyspy”

fot. M. Tryksza

3. „**Karasiowe Jeziorka**” obejmują powierzchnię 38,1 ha. Ochronie podlega specyficzny kompleks zbiorowisk roślinnych: wodnych, bagiennych, szuwarowych i leśnych, o dużej wartości biocenotycznej i krajobrazowej. Stwierdzono tu obecność 312 gatunków roślin naczyniowych, 13 gatunków zwierząt bezkręgowych, 4 gatunki ryb, 7 gatunków płazów, 2 gatunki gadów, 56 gatunków ptaków (w tym 49 lęgowych) oraz wielu gatunków ssaków.

„Karasiowe Jeziorka”

fot. M. Tryksza

4. „**Torfowisko Smęgorzyńskie**” o powierzchni 0,6 ha, leży na terenie Otomińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Chronione jest tu śródleśne torfowisko przejściowe, zajmujące dno lejowatego, polodowcowego zagłębienia terenu. Najcenniejsza z przyrodniczego punktu widzenia jest obecność żywego, dobrze zachowanego ekosystemu torfowiskowego. W granicach użytku występuje kilka gatunków zagrożonych, a szczególnie objęte ścisłą ochroną: rosziczka okrągłolistna, bagno zwyczajne i bagnica torfowa.

„Torfowisko Smęgorzyńskie”

fot. M. Tryksza

5. **„Murawy kserotermiczne”** o powierzchni ok. 2,9 ha, znajdują się na terenie zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Dolina Potoku Oruńskiego”. Jest to jedyny tego typu obiekt na obszarze Gdańska i unikatowy w regionie. Ochronie podlegają tu płaty specyficznych, ciepłolubnych zbiorowisk roślinnych. Głównym celem ochrony jest zabezpieczenie płatów muraw kserotermicznych wraz z bogactwem ich flory i fauny, a zwłaszcza dalszego występowania rzadkich (ok. 50 gatunków) roślin ciepłolubnych.

„Murawy kserotermiczne”

fot. M. Tryksza

6. **„Dolina Czystej Wody”** o powierzchni ok. 2,7 ha znajduje się na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego. Chronione są tu przede wszystkim cenne siedliska hydrogeniczne, związane z ciekami strefy krawędziowej wysoczyzny morenowej. Zajmują je interesujące zbiorowiska roślinne z udziałem situ tępo kwiatowego – najdalej na wschód położone stanowisko tego gatunku w Polsce. Obecne są tu również gatunki roślin, objętych ochroną ścisłą, jak np. storczyki.

„Dolina Czystej Wody

fot. M. Tryksza

7. **„Migowska Bielawa”** – użytek ekologiczny położony w rejonie ulicy Myśliwskiej, obejmuje torfowisko mszarne, o powierzchni około 0,5 ha. Ochronie podlega torfowisko przejściowe, z masową obecnością torfowców i welnianek. Spośród występujących tu gatunków, należy wymienić szczególnie: rosziczkę okrągłolistną objętą ścisłą ochroną i zagrożoną w skali kraju.

„Migowska Bielawa”

fot. M. Tryksza

8. **„Łozy w Kiełpinie”** to zarastający zbiornik wodny, o powierzchni ok. 6,3 ha położony w rejonie ul. Tuchomskiej. Jest on ostoją nie tylko dla szeregu gatunków roślin, ale również dla liczego ptactwa wodnego. Chronione są tu siedliska hydrogeniczne, zbiorowiska roślinne, a w szczególności stanowiska wierzby szarej – rozległych zarośli łozy wraz z szuwarami.

„Łozy w Kiełpinie”

fot. M. Tryksza

9. **„Fort Nocek”** jest pierwszym użytkiem ekologicznym utworzonym w 1996 r. w ówczesnym województwie gdańskim. Powstał w kompleksie XVIII-wiecznych fortyfikacji Fortów Napoleońskich. Użytek stanowi długi korytarz tzw. Reduty Napoleońskiej, gdzie hibernują nietoperze. Korytarz jest niedostępny dla odwiedzających, a wejście do niego jest zabezpieczone kratą, umożliwiającą przelot nietoperzom. Hibernuje tu, co roku kilkadziesiąt nocków Natterera i nocków rudych, a ponadto kilka nocków dużych.

„Fort Nocek”

fot. M. Ciechanowski

10. **„Prochownia pod kasztanami”** jest drugim, na terenie Fortów Napoleońskich użytkiem ekologicznym poświęconym nietoperzom. Obejmuje niewielką przestrzeń, z obecnością grupy starych kasztanowców pospolitych, wraz z przylegającym fragmentem ceglanych fortyfikacji. Znajduje się tu zimowisko trzech gatunków nietoperzy: nocka, nocka rudego i nocka dużego. Występuje tu również bardzo rzadki owad błonkówka z rodziny grzebaczowatych.

„Prochownia pod kasztanami”

fot. M. Tryksza

11. „**Luneta z Pasikonikiem**” – użytek położony przy ul. Gen. H. Dąbrowskiego obejmuje fragment XVIII-wiecznych umocnień ziemnych, tzw. Lunetę Senarmonta. Jest to fragment budowli obronnej porośniętej roślinnością m.in. nawłocią kanadyjską oraz drzewami i krzewami, jak np. śnieguliczka biała. Obszar ten stanowi ostoję różnorodności biologicznej. Dotyczy to szczególnie owadów, licznej populacji ciepłolubnych muchówek i chrząszczy oraz niewielkiego pasikonika – wążlika punktowanego. Do niedawna jego jedyne stanowisko w Polsce znane były z fortyfikacji Cytadeli w Poznaniu.

„Luneta z Pasikonikiem”

fot. M. Tryksza

12. „**Oliwskie Nocki**” - użytek w schronie przeciwlotniczym znajdującym przy ul. Podhalańskiej, w sąsiedztwie lasów Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego. Jest to długi, betonowy korytarz z dwoma wejściami, zamkniętymi stalowymi drzwiami. Chronione jest w nim ważne zimowisko nietoperzy w Gdańsku. Co roku hibernuje tu prawie 100 skrzydlatych ssaków – głównienocków rudych i nocków Natterera, jak również kilkanaście nocków dużych oraz kilka gacków brunatnych.

„Oliwskie Nocki”

fot. M. Tryksza

8.2.7. Obszary Natura 2000 o łącznej powierzchni 963 ha

1. **Bunkier w Oliwie** - specjalny obszar ochrony siedlisk nietoperzy PKH220055 o powierzchni 0,13 ha. Jest to jedno z trzech największych zimowisk nietoperzy (Chiroptera) w województwie pomorskim (do 81 osobników z 4 gatunków). Zimuje tu połowa wszystkich stwierdzanych w aglomeracji trójmiejskiej (Gdańsk, Sopot, Gdynia) osobników nocka dużego *Myotis myotis*.
2. **Twierdza Wisloujście** - specjalny obszar ochrony siedlisk nietoperzy PKH220030 o powierzchni 16,17 ha; Największe w Gdańsku i drugie w województwie zimowisko nietoperzy Chiroptera (176 osobników w 2003 r., 3-6 gatunków).

„Twierdza Wisloujście”

fot. M. Tryksza

3. **Zatoka Pucka** - obszar specjalnej ochrony ptaków PLB220005 o powierzchni 245 ha (w granicach miasta). Występują tu co najmniej 23 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK).
4. **Ujście Wisły** - obszar specjalnej ochrony ptaków PLB220004 o powierzchni 701,17 ha (w granicach miasta). Obszar obejmuje znaczny fragment zewnętrznej delty Wisły, od nieczynnego obecnie ujścia Wisły Śmiałej na zachodzie, po aktualne ujście Wisły Przekopu i jego okolice - tak lądowe, jak i morskie, na wschodzie. Do obszaru włączono 12-kilometrowy pas wybrzeża Wyspy Sobieszewskiej, łączący oba ujścia oraz przyujściowy odcinek głównego koryta Wisły, tzw. Wisłę Przekop, wraz z jej międzywałem, o długości ok. 6 km, rozciągający się od morza, na północy,

do miejscowości Przegalina, na południu. Zachodni kraniec obszaru stanowi rezerwat Ptasi Raj, wschodni - rezerwat Mewia Łacha.

Łączna wielkość obszaru objętego prawną ochroną przyrody na terenie gminy Gdańsk wynosi 8 165,13 ha

8.3. EDUKACJA EKOLOGICZNA. ŚCIEŻKI DYDAKTYCZNE:

- 1. Ścieżka przyrodniczo – dydaktyczna „w Górkach Wschodnich na Wyspie Sobieszewskiej”** o długości ok. 6 km. Ścieżka została poprowadzona przez teren rezerwatu przyrody „Ptasi Raj”. przejście może trwać od 3 do 5 godz. Początek trasy i tablica informacyjna o ścieżce znajdują się przy wejściu do rezerwatu, Wzdłuż ścieżki ustawiono 10 tablic informacyjnych omawiających najważniejsze elementy flory i fauny tego terenu, wyznaczających jednocześnie punkty przystankowe. W Gdańsku - Górkach Wschodnich mieści się Zakład Ornitologii Polskiej Akademii Nauk

Jez. „Ptasi Raj”

fot. M. Tryksza

- 2. Ścieżka przyrodniczo – edukacyjna „Przyroda pasa nadmorskiego w Gdańsku”** o długości 3,5 km. Podstawowa tematyka: **Fauna i flora pasa nadmorskiego w Gdańsku.** Park nadmorski o powierzchni 80 ha znajduje się w północnej części Gdańska, w rejonie pomiędzy ulicami Czarny Dwór, Piastowska oraz al. Jana Pawła II. W najciekawszej części tego obszaru wytyczono ścieżkę przyrodniczo-edukacyjną o długości 4 km. Wzdłuż ścieżki zainstalowano 9 tablic edukacyjnych opisujących najciekawsze walory przyrodnicze parku.

Ścieżka dydaktyczna w Pasiu Nadmorskim

fot. M. Tryksza

8.4. ZIELEŃ PARKOWA

Działania związane z podniesieniem funkcjonalności i atrakcyjności obiektów zieleni miejskiej:

1. **Projekt „Wyginaj śmiało ciało”** - mający na celu ożywienie parków poprzez zachęcenie mieszkańców do wykorzystania przestrzeni parkowych do uprawiania ciekawych form rekreacji ruchowej na wolnym powietrzu. W wakacje 2012 roku zorganizowano nieodpłatne zajęcia ruchowe w Parku Nadmorskim. Zajęcia prowadzone były na zlecenie MOSiR Gdańsk przez wykwalifikowaną kadrę instruktorską.
2. **Projekt „Psia toaleta” skierowany do właścicieli psów przebywających na terenach zieleni miejskiej.**

Celem projektu jest edukacja właścicieli psów w zakresie obowiązku utrzymania porządku po psach przez samych właścicieli. Projekt „Psia toaleta” obejmował całoroczne utrzymanie 50szt. zestawów: automatów do wydawania jednorazowych torebek na psie odchody i 70 szt. koszy na zużyte torebki.

„Psia Toaleta”

fot. M. Tryksza

8.5 WYKAZ DRZEW PRZEZNACZONYCH DO WYCINKI ORAZ LICZBA ZAMIENNYCH NASADZEŃ 2012 R.

Jednym z podstawowych instrumentów służących ochronie drzew i krzewów rosnących na terenie miast i wsi jest obowiązek uzyskania zezwolenia na ich usunięcie.

Szczegółowe zasady dotyczące wydania stosownego zezwolenia reguluje rozdział 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody /Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 ze zm./.

Zezwolenie na usunięcie drzew i krzewów ozdobnych, których wiek przekracza 10 lat wydaje Prezydent Miasta Gdańska, na wniosek właściciela, użytkownika wieczystego, posiadacza nieruchomości /za zgodą właściciela/ lub właściciela instalacji i urządzeń należących do części składowych nieruchomości, jeżeli drzewa lub krzewy zagrażają ich funkcjonowaniu.

Za usunięcie zieleni naliczana jest opłata stanowiąca dochód budżetu gminy.

Wydanie zezwolenie może być uzależnione od:

- przesadzenia drzew lub krzewów w miejsce wskazane przez wydającego zezwolenie;
- dokonania nasadzeń zamiennych, w liczbie nie mniejszej niż liczba usuwanych drzew lub krzewów, w miejscach wskazanych przez wydającego zezwolenie.

W ww. przypadkach termin uiszczenia naliczonej opłaty jest odraczany na okres 3 lat od dnia wydania zezwolenia.

Istnieje jednak zamknięty katalog przypadków, kiedy wnioskodawca zwolniony jest z ponoszenia opłaty /art. 86 ust. 1 ww. ustawy o ochronie przyrody/.

W 2012 roku z tytułu opłaty za usuwane drzewa i krzewy z terenu Gminy Miasta Gdańska do budżetu gminy wpłynęło – 2.907.719,68 zł

Liczbę drzew i powierzchnię krzewów przeznaczonych do wycinki oraz zaleconych nasadzeń zamiennych obrazuje poniższa tabela.

Drzewa i krzewy przeznaczone do wycinki oraz liczba zamiennych nasadzeń wg wydanych decyzji przez Prezydenta Miasta Gdańska w 2012 roku /stan na 31.12.2012 r. /			
Zezwolenie na usunięcie		Zalecone nasadzenia	
Liczba drzew /szt./	Powierzchnia krzewów /m ² /	Liczba drzew /szt./	Powierzchnia krzewów /m ² /
18.771	3.424	16.579	2.802